

Zikir yöneten komutan!

Hayır, hayır, kimse devrim yapmadı. Burası Türkiye değil elbette. Nasıl Türkiye olsun. Türkiye'nin yüzde 99'u Müslüman!

<http://www.dunyabizim.com/akif-emre/4284/zikir-yoneten-komutan>

Esad Eseoğlu ve Asım Gültekin:

14/08/2010

Bosna, Müslümanların yüreğinde bambaşka bir coğrafyadır. Avrupa'da adeta yetim kalmış bir evlattır. Hep ilgi bekler, şefkat bekler. Aksi halde, bize ait olmaktan çıkacaktır sanki. İlgiyi daha da fazla hak etmek için adeta, insanlarında bir kardeşlik ateşi vardır. Boşnak olduklarına vurgu yapmadan Müslüman olduklarını söylerler samimi bir gülümsemeye. İslam'ın o güzel tabiatından kaynaklanan kardeşliği güzelce yaşamaktadırlar. Yüreklerinden kopup gelen bir samimiyetle.

Savaşta önemli bir rol oynadı İğman Dağı

İnsanları kadar coğrafyası da güzeldir Bosna'nın. Köyleri, sanki Doğu Karadeniz'den kopup gelmiştir. Ormanlarında kaybolmamak imkânsız gibidir. Bosna'ya gidip de suyundan içmemek, Bosna'yı yaşamamış olmak anlamına gelir. Bize ait bu ormanlar da, o buz gibi sular da. Sahip çıkmamız gereken binlerce güzel yerden sadece bir tanesidir Bosna. O kadar çok güzel mekânımız var ki aslında. Yeter ki merak eyleyip biraz araştıriverelim. Bu sefer sizlere **İğman Dağı**'ndan bahsedeceğiz.

İğman, **Saraybosna**'nın düzlüğüne tepeden bakan en yüksek ve ihtişamlı dağ (1502 m) olarak tanınıyor. İlk defa 1984 yılında gerçekleştirilen kış olimpiyatlarının ilk ev sahibi aynı zamanda. Saraybosna'nın su yatağı olarak da hafızalara işlenmiş durumda. Bunların dışında İğman'ın bir özelliği daha var: Üç yıl süren Saraybosna kuşatmasında Müslüman Boşnaklar dış dünya ile bağlantılarını buradan kurdular.

Koşacaktın, başka çare yoktu

Avrupa'nın orta yerinde 3,5 yıl süren; çocuk, genç, yaşlı demeden herkesin öldürüldüğü Bosna Savaşı'nı bilirsiniz. Bu operasyonun bir parçası da 'sniper'lar tarafından gerçekleştirildi. Vazifelerinin birkaç günlük bölümünü hakkıyla yerine getirdiler burada, İğman Dağı'nda. Savaş boyunca 250 kişinin canına sadece bu 'sniper'lar kıydı. Birçok yerde konuşlanmışlardı ve bu yerlerden bir tanesi de İğman'dı. Türkçe'de 'keşkin nişancı' diyoruz biz bu katillere. Bir ellerinde rakıları, bir ellerinde silahlarıyla insan avladılar Sırp katiller. Vicdansızdılar.

Silahlarının o öldürücü kurşunlarından kurtulmanın tek yolu koşmaktı. Boşnakların yapabileceği tek şey buydu, evet. Yaşlı da olsan, küçük bir bebe de olsan dünyanın acımasızlığını anlayamayan; koşacaktın. Hayatta kalmak için tek çare buydu çünkü.

Orada o zikirde olmayı kim istemez!

Orada sürekli duramadı tabii keskin katiller. Başka başka yerlerde de konuşlanmışlardı fakat bir süre sonra İğman Dağı'ndaki rahatları bozulur ve savaş boyunca Müslüman Boşnaklar'da kalır bu güzel dağ. 5 Ağustos'ta tekrar Müslümanlara geçen dağ, Bosna'da unutulmamış durumda, ne mutlu! O günden bu yana dağın zirvesindeki camide akşam namazı kılınıyor ve hemen yanında bulunan tekkeye geçiliyor. Zikirler ve marşlarla o günleri yâd ediyorlar. Bu programları organize eden kişinin, bu dağın komutanı olan **Halil Brizina** olması olayı daha da anlamlı hale getiriyor. Askerî üniformalarıyla

katılan askerler de marşlara ve ilahilere eşlik ediyorlar. Beyaz başlık üzerine yeşil sarık saranlar, oranın ileri gelenleri. Yeni gelenler ise taktıkları sade fes ile tanınmakta.

Bu güzel mekândan haberimiz nasıl oldu? **Akif Emre**'nin (10 Ağustos 2010-Salı) Yeni Şafak'taki köşe yazısında okuduk, merak eyledik. Kendisi ile daha yazıyı yazmadan önce, Bosna'da iken mini bir söyleşi yaptık.

Selamün aleyküm abi, Bosna'dasın. Nasıldı gençler?

Çok iyi. Az önce İğman Dağı'nın zirvesinde ormanın içindeki tekkede zikre katıldık.

Dağın zirvesinde hem de!

Bir cami var orada, bir de tekke.

Ne tekkesi? Bektaşî mi?

Yok. Sahih bir tekke. Eski komutanlardan biri şeyhi.

Cehri zikir değil mi?

Evet.

İlahi söylediler mi?

Evet. Mevlit ve ilahi, zikir.

İlahilerin dili?

Boşnakça. Türkçe de söylendi.

Orada Türkçe ilahi duymak nasıl bir duygu abi? İçinizde şoven birşeyler kıpırıyor mu? Kendinizi İsmet Özelleşir gibi hissediyor musunuz üç beş saniye de olsa?

Şovenlik değil. Başka bir şey.

Nasıl bir şey?

Dönünce anlatayım bunu. İğman Cephesi'nin Sırplar'dan geri alınmasının anısına yapılan bir zikir, dağın başında ormanda bir tekkede. Savaşın kaderini değiştiren komutan şu an şeyh: Halil Brzina. Kadiri ve Nakşi sanırım. İğman Dağı'nı savunan 7. tugayın komutanı idi kendisi. Zikre katılan, ilahi ve Kur'an okuyanların arasında rütbeli askerler de vardı.

Kaç kişi yaklaşık vardı zikirde?

30 km yolu aşmış dağ başına gelenler, kadınlarla birlikte, 200-300 kişi vardı.

Görüntü var mı elinizde?

Resim çektim.

Bir de gençlerle bir konferansınız oldu herhalde? O nasıl geçti?

Gayet canlıydı.

Konferansta konu genel olarak neydi?

“Avrupa Kimliği ve Öteki Olarak İslam”. Bir de Balkanlar'da Osmanlı üzerine, “Osmanlı Medeniyeti ve Balkanlar” konusunda bir konuşma yaptım.

Teşekkürler vaktinizi aldık.

.....

YAŞ krizinin İğman"daki kökleri

Akif Emre, 10 Ağustos 2010

<http://www.yenisafak.com/yazarlar/akifemre/ya-krizinin--igmandaki-kokleri-23497>

YAŞ krizinin zirvede olduğu günlerde Bosna'da idim.

Ankara'nın sıcak gündemine inat (tamamen tevafuk da olsa) İğman Dağı'nın serin zirvelerinde, derin ormanların içinde farklı bir ruh iklimindeydim. Türkiye'nin YAŞ krizine düştüğü demlerde İğman Dağı'nın yüceliklerinde ruhun ritimlerini yakalamak istercesine kendimi "sefer hali"nde hissettim.

Orman derinliklerinde tek ve تنها ahşap bir cami. Caminin ahşap minaresine asılmış yeşil zemin üstüne ay yıldızlı bayrak.

Tarihi derinlikle manevi derinliğin buluştuğu bir gök sofrası sanki.

Osmanlı ruhunun tekkeye yansıyan öncü misyonu taşıyan canlı temsilcileriyle birlikte. Nasıl Blagay'da Sarı Saltuk nehrin kaynağını tutmuşsa ormanın sessi derinliklerinden taşan manevi iklim de İğman Dağı'nın zirvelerini tutuyor adeta... şehirden, kalabalıktan, maddi dünyanın keşmekeşinden kaçsa da cihadı, zikri terk etmeyen bilinci kuşanmış er/enlerle birlikte... Bu manevi iklimin yaşatılması, Bosna'nın öz/ünün ne olduğuna dair bir fikir verebilir.

İğman Dağı Saraybosna'nın dış dünyaya açıldığı en stratejik yerd. Üç yıl süren Saraybosna kuşatmasında Müslüman Boşnaklar dış dünya ile buradan temas kurdular. Her tür ihtiyaçlarını sönuna kadar savundukları bu dağın geçitlerinden sağladılar.

Her yılın Ağustos ayının 5'inde İğman Dağı'nın zirvesindeki bu cami ve yanındaki tekkede anmalar yapılır. Mevlüt okunur zikir çekilir. Boşnakça okunan mevlit ve ilahilere Türkçe ilahiler de eşlik eder. İlahileri de mücadele günlerinden kalma marşlardır çoğunlukla...

Dağın zirvesinde derin ormanlıktaki bu zarif tekkenin şeyhi İğman cephesinin komutanı aynı zamanda.

Bu küçük zarif ahşap camide karşımda oturan sarıklı sempatik çehreli mütebessim insanın İğman cephesini kahramanca savunan efsane bir komutan olduğunu hiç kimse düşünemezdi.

Ahşap cami tamamen dolu. Saraybosna'dan en az bir saat süren bir yolculuğu göze almak gerek bu zirvedeki gök sofrasına katılmak için. Erkeklerin yanı sıra sade örtüleriyle hanımlar da gelmiş.

Akşam ezanının ormanın derinliklerinde yankılanmasıyla birlikte namaz için camiye giriyoruz. Müezzin hava kuvvetlerinde rütbeli bir asker.

Akşam namazından sonra mevlit okunmaya başlıyor. Arada Türkçe Boşnakça ilahiler ve İğman mücadelesini dile getiren ritmi daha yüksek ilahiler bu meclisin muhtevasına damgasını vuruyor adeta... Sükûn ve coşku aynı anda.

Mevlüt okuyanlar arasındaki askerlerin olmasının yanısıra cemaatin arasında değişik rütbelerde askerlerin oluşu o kadar doğal ki burada.

Bir zamanlar aynı cephede omuz omuza savaşan askerler şimdi gönül meclisinin halkalarında yer alıyor. ...

YAŞ krizinin temelinde yatan çelişki Türkiye"yi kaosun zirvesine çıkarırken, İğman Dağı'nın doruklarındaki bu zikir meclisi farklı bir zirveye işaret etmiyor mu?

Bu huşu ve coşku uyandıran manzara karşısında şu soruyu sormamak adeta imkânsız: Balkanlar'ın, Ortadoğu'nun tapusunu elinde tutmakla övünen Ankara, kendi tapusunun farkında mı?

Osmanlı mirasını Bosna'da içi boşaltılmış bir milliyetçiliğe dönüştüren resmi Türkiye ormanların derinliklerinde yansıyan "derin Bosna'nın ruhunu kavramaya istidatlı mı? Bu sessiz ve تنها deruniliğin temsil ettiği bir medeniyetin ruhunu anlamamakta ısrar eden resmi Türkiye'nin kendi krizini çözebilmesi ne mümkün. Bu ruha yabancılaştıkça içine girdiğimiz medeniyet krizinden kurtulmamız da imkânsız vesselam.